

Avīze "GAISMA"

Rēzeknes Katoļu vidusskola

2015.gada decembris

Nr.3

2015. gadu aizvadot

Strauji tuvojas Dieva Dēla Dzimšanas svētki, tie ir bijuši ļoti dažādi, gan atkarībā no ārējiem apstākļiem, gan atkarībā no mūsu pašu izpratnes. Ko sagaidām no skaistajiem Kristus Dzimšanas svētkiem? Dažs no Jums ļoti gaida salu un baltu, baltu sniegu, cits vēstulē Jēzus bērnam jautā: "Kāpēc Dievs neatbrīvo pasauli no ļaunuma? Vai Jēzus var novērst karus, plūdus, ugunsgrēkus?" Bērni vēstulēs stāsta par globālo sasilsanu, cik tas ir svarīgi, secina, ka paši cilvēki piesārņo dabu, ko radījis Dievs un lūdz piedošanu Debesu Tēvam. Bērni runā par problēmām Latvijā, dāvanām, labajiem darbiem, satiecību, veselību, mīļumu, visu, visu labo, par balto gaismiņu, ko dāvāt var tikai Jēzus. Paldies par interesantajām pārdomu vēstulēm, par mācīšanos svinēt šos svētkus un izpratni, ka Jēzus ir dzimis priekš katra no mums. **Dievs Tevi mīl!** To vajag sadzirdēt, jo orientēšanās mūsdienu pasaulē no cilvēka prasa arvien lielāku garīgo briedumu. Atvērsim Viņam savas sirds durvis.

Vēlu sirsniņu, gaišu Ziemassvētku laiku un mīlestības pilnu 2016. gadu.

Skolas direktore Marija Mickāne

Adventa noskaņas Ziemassvētku gaidās.

Advents ir klusais un svētais laiks. Adventu iesākam

aizdedzinot pirmo sveci Adventa vainagā, kas liecina par cerību.

Šis laiks līdz Kristus dzimšanas dienai ir brīnišķīgs. Manuprāt, tas ir labākais laiks, lai to pavadītu klusumā un mierā. Tās ir labākās emocijas, ko var sajust gada laikā, ja to dara ar mīlestību. Ar šo notikumu ir arī daudz tradīciju.

Piemēram, Ziemassvētku gaidu laikā ir pieņemts iet pēc eglītes un mājās, ģimenes lokā, to izrotāt. Un tā mierīgi mēs sagaidām Ziemassvētkus, iedezinot vainagā otro svecīti, kas simbolizē mieru, trešo – prieku un ceturto- mīlestību. Es uzskatu, ka obligāti būtu jāaiziet uz baznīcu un grēksūdzi un jāsaņem Svēto Komūniju pirms Ziemassvētkiem. Lūk, šādi var skaisti sagaidīt Ziemassvētkus un pavadīt Adventa laiku. Ar mieru dvēselē un mīlestību sirdī.

Laura Bogdanova, 9.klase

Gaišākie svētki tumšākajā laikā. Nāk Gaisma Nakts vidū... Ziemassvētkiem nepieciešama īpaša pirmssvētku sagatavošanās. Tas ir 4 nedēļu ilga laika periods, kas tiek dēvēts par Adventu.

Adventa laikā cilvēkiem ir nepieciešams kļūt tīrākiem, šķīstākiem, svētākiem – jāsaņem Gaismas jeb Jēzus Kristus atnākšanai. Ziemassvētku laiks tiek saistīts ar pozitīvām emocijām, vakara dievkalpojumu baznīcā, sniegpāslu deju un Salaveča ierašanos, izrotātu eglīti, spožām svecītēm, dāvanām, smaržīgiem mandarīniem, garšīgām piparkūkām, ģimenes kopā sanākšanu. Katrā ģimenē ir droši vien kādas īpašas šo svētku svinēšanas tradīcijas.

Tiek aicināts ikviens arī pēc ziemas saulgriežiem uzreiz vis nezaudēt to pacilāto un jūsmīgo noskaņojumu, bet gan saglabāt to līdz pat 2.februārim – Sveču dienai.

Iveta Munda, 9.klase

Lielveikali pilni ar mirguļiem, grabuļiem, plastmasas niekiem, baltbārdainiem večiem, kam sarkani deguni. Smacīgums. Grūstīšanās, iepirkšanās.

Kas tas ir? Advents? Ziemassvētki? Kas par niekiem! Kāds var būt cilvēks, kam tādi Ziemassvētki?

Vai Ziemassvētki nebūtu saistāmi ar ģimeni, kurā sveic viens otru, kopīgi ietur maltīti un atceras Kristus piedzimšanas notikumu.

Vai Ziemassvētki nav arī tur-ārā? Pat mežā jūt Ziemassvētku soļus, to lielo klusumu un gaismu... Tur egles slejas garas un staltas. Tur mežs pats sevi rotā ar sarkanām ogām, ar sniega vērpetēm, ar ledus lāsītēm...

Kur ir tavi mazie Ziemassvētki?

Marta Kudiņa, 7.klase

Ziemassvētki sajūtu gleznās...

Mājā smaržoja pēc kafijas un tikko ceptiem cepumiem. Varēja dzirdēt guļošā kaķa murrāšanu un kamīna uguns sprakšķēšanu. Zem koši zaļās, pēc skujām smaržojošās egles raibos iepakojumos dāvanas.

Sāka snigt sniegs. Aukstais vējš saldēja manus vaigus un rokas. Lielas, baltas pārslas krita lejup no tikpat baltajām debesīm un nolaidās uz zemes.

Sniegs gurstēja zem maniem zābakiem, tiklīdz es spēru soli.

Marta, 9.klase Cepeškrāsnī cepās daudz dažādu formu piparkūkas, kuras izplatīja saldu smaržu. Kaut kur skanēja klusas Ziemassvētku melodijas. Kamīna uguns sildīja manas basās pēdas un džemperis ar ziemeļbriežiem kņudināja ādu.

Pie Ziemassvētku svinību galda sēdēja radi. Skanēja balsis un smiekli. Varēja sajūst dažādu ēdienu smaržas.

Sarmīte Jaša, 9.klase

„Prieks ir izstarot un izdalīt... Izdalīt to, kas mums pieder”

Kā gan vislabāk iepriecināt citus?

Ziemassvētki ir bērnu visiemīlotākie svētki. Ziemassvētku rītu viņi vienkārši dievina. Principā arī pieaugušajiem patīk pamosties un atrast zem eglītes kādu jauku dāvanu sev no tuva cilvēka.

Bet ja nu dāvana nepatīk? Ja nu nedēļām ilgas cerības galu galā beidzas ar vilšanos? Šos jautājumus sev ir uzdevis katrs, kurš kaut vienu reizi meklējis dāvanu tuvajam. Cilvēkiem patīk dārgas lietas. Viņiem patīk, kad to dēļ pamatīgi tērējas, bet Ziemassvētki nav tie svētki, kuros vajag iztērēt pusi algas vien dāvanu iegādei un otru pusi svinībām! Ziemassvētki ir ģimenes svētki, tas nozīmē, ka galvenais ir mājas sajūta, burvīgā sajūta, ka visa ģimene ir kopā, ka gaisā plīvo mīlestība un miers. Šajā atmosfērā Ziemassvētku dāvanas ir vairāk ar simbolisku nozīmi. Labāk, lai dāvana

nebūtu nopirkta vietējā veikalā, bet gan ar mīlestību un rūpēm varbūt pat pašam sagatavota. Te ideāli iederas kaut vai parasta, paštaisīta kartīte.

Atceries, pat vismazākais sīkums var būt labākā dāvana mūžā un uzlabot garastāvokli uz visu nedēļu. Priecīgus Ziemassvētkus!

Raimonds Zelcs, 9.klase

Iepriecināt citus var ar dāvanām un mīlestību, prieku un satiecību. Prieks - tā ir vērtība, kuru nevar tā vienkārši atņemt. Svarīgi ir zināt, ka ir kāds, kas to saņem... Dāvanas vienmēr vajag dāvināt ar prieku! Arī cilvēks var būt dāvana-pati lielākā uz pasaules, kuru Dievs radījis.

Lauma Ritīņa, 9.klase

Prieku rast var, skatoties kādu Ziemassvētku filmu. Izcepot kopā ar ģimeni piparkūkas. Izvēloties mūziku, rotājot eglīti. Kopā ar ģimeni var būt pats labākais cilvēks pasaulē, arī pats laimīgākais

Elizabete Ļaguškina, 8.klase

Lai iepriecinātu citus, sevi, ir nepieciešams dzīvot draudzīgi, pozitīvi, jautri. Pēc manām domām, prieks ir ļoti nozīmīgs, jo bez tā nevar iztikt. Šo pozitīvo emociju rezultātā uzlabojas pašsajūta. Dāvāt prieku var citus samīļojot, pavadot vairāk kopā laiku ģimenē...

Vineta Zaiceva, 8.klase.

Prieks ir svarīgs jebkuram cilvēkam, jo tad zinās, ko nozīmē laime. Prieks var rasties, ja Ziemassvētkus svin kopā ar ģimeni.

Ārija Landsberga, 6.klase

Cilvēku var iepriecināt ar mūziku. To klausoties, cilvēks nomierinās. Var radīt otrā prieku ar piedošanu, izlīgšanu, ja iepriekš bija sastrīdējušies.

Leo Apeins, 6.klase

Kas tad notiktu, ja nebūtu prieka kā emociju veida? Mēs visi būtu drūmi un noskumuši.

Ziemassvētkos bez tā nespētu izjust šo svētku patieso sajūtu. Tāpēc šeit būs daži ieteikumi, kā iepriecināt jebkuru cilvēku Ziemassvētkos!

1. Ejot pa pilsētu, esot veikalā, pasmaidi, it kā smaidis nozīmētu: „Priecīgus Ziemassvētkus!”

2. Ziemassvētkos dažreiz neiztiekam arī bez ķibelēm. Palīdzi cilvēkiem, lai vai kas tas būtu!

Bet var PRIEKU dāvāt arī neparastos veidos!

1. Agri no rīta, uz daudzām līmlapiņām uzraksti: „Priecīgus Ziemassvētkus!”. Līmlapiņas uzlīmē uz veikalu durvīm, paziņojumu un reklāmu stendiem! Nevar taču būt, ka tas kādu neiepriecinās.

2. Bet var šoreiz ļaut vaļu arī savai fantāzijai. Tāpēc, izdomā kaut ko radošu!

Māriete Zīra, 6.klase

‘Nabadzīgam būt nav jākaunas, kauns ir būt lētam.’

Ir dažādas nabadzības. Ir materiāla nabadzība un morāla nabadzība. Un ir arī lētums- par šī snobu nīstā vārda iedabu šaubu nav, bet ar ‘nabadzīgu’ te, acīmredzot, domāta materiāla nabadzība. Šis nabadzības paveids, atšķirībā no morālās

nabadzības, nav nekāda nelaime, ar savu aktīvu un uzņēmīgu rīcību to var novērst, ja ne, tad vismaz paciest. Šeit centīšos izteikt savu viedokli par nabadzības izpratni un lētuma kaunu.

Kauču izsenis vārds ‘nabags’ ir bijis par apkaunojumu un gandrīz vai par lamuvārdu, jo, cilvēkprāt, tas saistās ar badu, neētību, slimībām, nešķīstību, ārpātu, postu un arī citreiz ar aprobežotību u.tml., nabagi nes sevī Jēzus svētību. Toties tie ļaudis, kam visa kā diezgan, nes sevī šos morālās nabadzības dīgļus, tādēļ nabagiem pieder Valstība, jo viņiem nav iemeslu samaitāt sevi ar alkatību, rijību, lepnību un citiem nāves grēkiem.

Lēts cilvēks mūsdienās ir vidējais cilvēks. Viņš lēti piekāpjas katrai tendencei, katrai augstākas personas autoritātei, katram par sevi fiziski stiprākam. Viņš sevi lēti pārdod pasaulei... Kaut gan viņam liekas, ka tas, ko viņš dara, ir ego sildoši un tīkami miesai, tak maldās viņš kā aklais mežā un nevar uztvert patiesības vēsmu.

Un, ja pretstata šos abus stāvokļus, tad redz, ka nabags, kaut arī ‘lēts’ cilvēks materiālistu un ateistu priekšā, ir dārgāks par bagātnieku Dieva priekšā. Lai atceramies kaut Bībeles stāstu par nabagu Lācaru un savtīgo bagātnieku. Nav šaubu, kurš pēcgalā dusēja Abrahama klēpī, bet kurš dega mūžīgajā gunī.., bet jo stipri jākaunas būt lētam Dieva acīs, kādi mēs varam kļūt, ja klausīsim velnišķajai viltībai materiālistu pasaules izskatā.

Pēc manām domām, citāta autoram ir pilnīga taisnība. Pie Dieva viss ir otrādi- nabags kļūst lielāks nekā visnaudīgākais bagātnieks, bet bagātnieks, kas pasaules priekšā dārgs kā zelta gabals ir tas visupēdīgais Valstībā. Tad nu tādām var teikt ar ārsta no Ibsena lugas ‘Brands’ vārdiem:.,Jā, tavas gribas *quantum satis*/ tik liels kā milzis ceļas viņš/ bet tavā *conto caritatis*/ Tu- nožēlojams nabadziņš!’

Tālab, lai mēs nekļūtu par morāliem ‘nožēlojamajiem’, atzīsim, ka problēma slēpjas nevis nabadzībā, bet lētumā - pārpasaulīgā līmenī skatot, protams. Ir vērts būt nabagam, nevis lētam!

Bernards Kudiņš, 11.klase

Ziemassvētki manā sirdī, domās, mājās

Ziemassvētki ir tradīciju bagāts un skaists laiks.

Mājās smaržo pēc mandarīniem, piparkūkām...

Jāgatavo dāvanas tuviniekiem, kuras ielikt Ziemassvētku vecīša maisiņā. Vispirms es meklēju dāvanas vecākiem...

Visos veikalos valda Ziemassvētku atmosfēra, visur ir mandarīni... Kā man tie garšo!

Ir pienācis Ziemassvētku vakars, ir jādodas uz baznīcu. Kad svētā Mise beigusies, tad atgriezīties mājās, ģimenes lokā... Saņemam pārsteigumus... Mīļi pavadīti Ziemassvētki tomēr ir pati labākā dāvana.

Arvis Arbidāns, 7.klase

Mani mīļākie svētki ir Ziemassvētki. Manuprāt, Ziemassvētkus būtu jāsvin visiem, jo šajos svētkos svin Jēzus Kristus piedzimšanu. Es šos svētkus svinu katru gadu ar savu ģimeni. Ziemassvētku vakarā mēs visi dodamies uz baznīcu, kurā sajūtam mieru un ticību. Protams, ka pēc baznīcas visa ģimene ēdam kaladas un svētku mielastu. Pirmajos Ziemassvētkos mēs ar māsu rotājam eglīti, kuru tētis atvedis no meža. Pēc eglītes izrotāšanas visi dodamies uz virtuvi, kur cepam piparkūkas. Vakarā visi dziedam Ziemassvētku dziesmas un skatāmies ģimenes filmas par Ziemassvētkiem. Otrajos Ziemassvētkos no rīta saņojam vaļā dāvanas, kuras atnesis Ziemassvētku vecītis. Vēlāk visi ģērbjamies un ejam ārā pikoties, celt sniegavīru un braukāt ar ragavām. Pēc tam pie mums atbrauc radi, ar kuriem apmaināmies dāvanām.

Manuprāt, Ziemassvētkos visiem jābūt laipniem, jālūdzas, jācenšas būt mīļiem. Es ieteiktu visiem svinēt un priecāties, jo tie ir ļoti svarīgi svētki.

Rebeka Kārklīniece, 9.klase

Ziemassvētkus gaida teju visi, tikai daudziem tie saistās visvairāk ar dāvanu saņemšanu. Kad dāvanas aplūkotas, tad prieki beidzas..Tā, manuprāt, notiek, ja cilvēkam šķiet, ka laime un komforts ir sinonīmi.

Tomēr laime ir pašā gatavošanās, gaidīšanas procesā. Lai Ziemassvētkos būtu laimīgs, iepriekš jāpastrādā: jāiepriecina ģimene, jāpagatavo kāds sarežģītāks ēdiens(nevis jāpērk gatavs), jāzaicina sevi katru dienu līdz Ziemassvētkiem izdarīt kaut ko labu..Tad arī svētki būs burvīgi, izdosies!

Madara Ūdre, 8.klase

Ziemassvētki... Dejas sniegpārslīņu virpulī, skaņdarbi ar saltajiem ziemas vējiem, čirkstošais sniegs zem slēpēm, krāšņās Ziemassvētku lampiņas..Nīprais bērns, kas gaida spīdošām actiņām savu kārtu pie Salaveča... Šie milzīgie sniega palagi, kas vilina raitā nobraucienā un mammas nosodošais skatiens, kad, ienākot istabā visur mirgo sniegs. Brīnišķās, smalkās ledus karalienes-leduspuķes, saldā piparkūku garša vecmammai paliekot virtuvē.

Šīs ģimeniskās sarunas pie tējaskrūzes un tās nosalušās kājas, kad nāc ar iepirkuma maisiņiem no veikala. Tad kopīgā Adventa vainaga gatavošana, vīšana, pakāpeniska svečīšu iedegšana. Senās, sirdi sildošās dziesmas, priekšvakars baznīcā, lielais ģimenes svētku galds un vēl... Šī kopības, ģimenes tuvības sajūta, šī miera apjaušana, tīrā, harmoniskā dvēseles sajūta-šī burvīgā Ziemassvētku sajūta...

Aelita Skromule, 9.klase

Par naudu nenopērkamais.

Mūsdienās cilvēki nenovērtē patiesi apbrīnojamas lietas. Tā vietā viņi godina vienalga ko, lai tikai izpatiktu citiem. Pērk dārgas mantas, lai citi viņus apskaustu. Un,

Dāvids, 7.klase aizmirstot par savu labklājību un cieņu, dara visu, lai neviens nekritizētu. Bet vai tad tā skaudība un uzpirktā cieņa ar liekulīgu draudzību ir vērtīga? Vai tad tu paliksi uzvarētājos, kad skaudība izzudīs un tev būs par maz, lai pirktu ko tādu, par ko tevi visi dievinās? Diez vai! Tev nebūs nekā. Tikai zaudējot visu, cilvēks saprot īstās vērtības.

Mūsdienās ir zaudējuši uzmanību tādas lietas kā, piemēram, tālu dzīvojošās omes dāvināti pašaudzēti āboli, mammas apskāviens no rītiem, kad esi slims, un tēva stingrais rokasspiediens. Šīs visas, šķietami vienkāršas un pašsaprotamas lietas, rada tevī sajūtu, ka esi kādam vajadzīgs. Nē, ne materiālā ziņā. Tu zini, ka viņi tevi mīl ne par to, kas tev ir, bet gan par to, ka tu esi. Vienkārši par to, ka tu pastāvi. Un tas ir tiešām jauki. Tu jūties mīlēts. Tu esi mīlēts. Un tas ir naudā nenopērkams dārgums.

Mēs kļūtu daudz laimīgāki, ja tā vietā, lai pirktu jaunus viedtālrunus, mēs aizbrauktu pie omes, uzdāvinātu mammai puķītes un pateiktu tēvam, ka priecāties par tādu tēti. Daudzi saka: "jo vairāk tev naudas, jo laimīgāks tu esi", bet jo vairāk tev ir, jo vairāk tev vajag priekš laimes. Un tāpēc tu nekad nekļūsti laimīgs.

No manis tikko uzrakstītā mēs varam

secināt, ka cilvēki var būt un ir laimīgi. Viņi vienkārši to nesaprot. Viņi neprot cienīt tos sirds sildošos sīkumus. Bet laimīte ir te pat aiz pleca.

Raimonds Zelčs, 9.klase

Par naudu nenopērkamais

Saka, ka to, ko nevar nopirkt par naudu, var nopirkt par lielu naudu. Vai tiešām? Var šķist, ka tā ir, jo mūsu dzīve taču ir pakārtota naudai. Patiesībā tā spēj noteikt arī mūsu vērtību sabiedrības acīs, kas, pēc manām domām, nav īsti pareizi. Šajā pasaulē nereti tiek piemirsts par nedaudz savādākām vērtībām – par naudu nenopērkamajām vērtībām.

Ne par kādu naudu nav nopērkamas putnu dziesmas un suņa prieks, kad tas pēc garas darba dienas beidzot sagaida mājās pārnākam savu saimnieku.

Arī patiesa draudzība, tāpat kā laime, veiksmē un veselība, nav nopērkama. It kā varētu šķist, ka, kamēr ir nauda, ir arī draugi, taču patiesībā īstiem draugiem nauda nav svarīga – viņi būs klāt vienmēr, kad to vajadzēs..

Dzīvā daba nav nopērkama. Nedz saulrieti un saullēkti, nedz jūras viļņi, nedz arī maigie saulesstari glāsti nav nopērkami. Nevar taču nopirkt saules gaismu, var tikai naktslampiņu. Nevar nopirkt zvaigznes debesīs, var tikai iegādāties biļeti uz šobrīd tik populārās skatuves zvaigznes Lady Gaga koncertu.

No šī varam secināt, ka, lai arī cik naudas cilvēkam būtu, viņš, pat mūsdienu pērkamajā pasaulē tomēr nevar nopirkt pilnīgi visu. Tādēļ tiek meklēti veidi, kā aizvietot vērtības. Lētas kopijas un atdarinājumi. Vai tiešām mainīsim liego rudens vēju pret ventilatoru?

Sakot, ka „bagāts ir nevis tas, kuram daudz pieder, bet tas, kuram pietiek”, jāatzīst paradokssvērtīgākās lietas cilvēkam tiek iedotas par velti. Uzdāvinātas. Tā vienkārši par brīvu. Īsta vērtība piemīt lietām, kuras var dabūt arī tad, kad nauda ir beigusies.

Iveta Anna Munda, 9.klase

Lauma, 9.klase

Avīzes "Gaisma" redkolēģija:
RKV žurnālistikas pulciņa dalībnieki